

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 11. Cur minima animalia potius hominibus sinat esse molesta Deus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

laceffere, & vsque ad impatientiam exagitare. Non illum cassis area, non lorica squamata, non ocreæ & clypeus solidissimo metallo graues, non hasta validissima, contra animal, quod visum fugiebat, defendere potuerunt. Vincitur à pulice, qui totos exercitus solus prouocauit.

§. XI.

Cur minima animalia potius hominibus sinat esse molesta Deus?

Si ergo Deus hominem constituit perfectum omnium animalium, quando dixit:

Gen. 1. 26. *Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & presit piscibus maris, & volatilibus cali, & bestijs, vniuersaq; terra, omniq; reptili, quod mouetur in terra; Si, etiã post originale delictum vniuersorum,*

Gen. 9. 2. *minus pronunciauit: terror vester ac tremor, sit super cuncta animalia terra, & super omnes volucres cali, cum vniuersis, qua mouentur super terram: qua de caussa minutissima illi animalia non obediunt, sed ad impatientiæ verba vsque infestant? Nimirum etiamnum homo harũ est Dominus terrorq; bestiarum, quas capere callidè, & occidere licitè potest. Verùm etiam ab illis cruciari potest, vt habeat, vnde se agnoscat*

mor-

à bestijs doceri, & puniri. 427

mortalem, & supercilium ponat, quando videt vel muscam regi in oculos inuolare, & in ipsa Cæsaris fronte sedere, sine vlla reuerentia maiestatis. Hac ipsa de causa sapientissimus mundi gubernator intumidum illum Pharaonem, qui supra nubes sibi gradi videbatur, non leopardos, aut balænas, aut elephantos, sed ranas & muscas emisit. Quia excellentior est gloria victoris, & ignominiosior dejectio victi, si rebus minimis superbia maxima cedere cogatur. *Quæret fortasse aliquis, ait Philo, cur Deus tam minutis & vilibus animalibus ad vindictam uti maluerit, quam ursis, pardis, & leonibus, ceterisque feris carniuoris: aut, si hæc non placebant, saltem familiaribus Egypto aspidibus, quarum morsus, & subitam, & inuitabilem affert mortem? Is, si nesciat, discat, Deum voluisse Egyptios castigare, non e medio tollere. Nam si eos omnino delere voluisset, non opus erat animalibus, sed diuinitus immissa fame, aut pestilentia. Homines quidem, cum bella gerere volunt, auxilia sibi consciscunt potentissima, quibus suam infirmitatē suppleant, Deus vero omnipotens, & nullius egens, si quando vult, tanquam instrumentis quibusdam uti ad exigenda supplicia, non valida eli-*

git.

Phil. l. 2.
de vita
Moylis

git, sed vilia, paruaq; ; atq; ita noxios plecti.
 Quod tunc etiam Ægyptus accidit. Quid e-
 nim sciniphe vilius? Tamen tantum effecit,
 ut tota Ægyptus deficiens, exclamare cogere-
 tur: Hunc esse Dei digitum: manus enim eius,
 ne à tota quidem terra, quanta, quanta est,
 immo nec à mundo uniuerso sustineri posset.
 Hæc Philo.

§. XII.

Ranarum quanta fuerit in Ægypto plaga?

Phil. loc.
 cit. l. 1. c. 10.

Qui etiam, ne quis à paruis paruam
 molestiam oriri duntaxat existimet, se-
 cundam Ægypti plagam ita describit. Dixit
 Aaron manum extenderat, cum ranarum
 tanta vis prorepset, ut non solum fora comple-
 ret, ac loca subdinalia; verum & domos, &
 villas, & cuncta ædificia tam sacra, quam pro-
 fana; tam priuata, quam publica; haud secus
 ac si genus hoc aquatilium missum esset in di-
 uersi elementi coloniam; natura mutante re-
 rum vicissitudines. Terra quippe contraria est
 aquæ. Itaque cum nec foras progredi possent
 homines, vis oppletis, nec intus manere, re-
 fertis etiam intimis penetralibus, & ad sum-
 mas quoque contignationes ranis obrepentibus,
 ad extremam desperationem redacti sunt. Nil-
 lus igitur fuit sensus, qui à vilissima hæc
 bestia